

Na początku 2018r. zapadła polityczna decyzja o powołaniu Agencji Uzbrojenia. Decyzja została podjęta po tym jak wielokrotnie istotne dla obronności państwa programy pozyskiwania nowego sprzętu wojskowego kończyły się niepowodzeniem. Polski system pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego nie sprawdzał się. Przekładało się to na znaczne opóźnienia w zakupach kluczowych systemów walki dla Sił Zbrojnych RP oraz spadek wartości bojowej jednostek wojskowych, które mają na wyposażeniu wiekowy sprzęt. Ambitny Program Modernizacji Technicznej nie był realizowany terminowo.

Przyczynami niewydolności systemu zamówień obronnych wskazanymi przez ekspertów były przede wszystkim: rozproszenie kompetencji w zakresie identyfikacji i pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego pomiędzy szeregi podmiotów administracji wojskowej, złożoność regulacji prawnych, które nie sprzyjały szybkości prowadzenia postępowań oraz problemy ze skutecznym wdrażaniem efektów prac badawczo-rozwojowych w ramach projektów z dziedziny obronności i bezpieczeństwa państwa.

[mc4wp_form id="84"]

Wielokrotnie przywoływano przykłady innych państw takich jak Szwecja, Francja, Niemcy czy Norwegia, które wyznaczyły po jednej instytucji o szerokich kompetencjach odpowiedzialnej łącznie za cały proces nabywania sprzętu od identyfikacji produktów dostępnych na rynku spełniających wymagania operacyjne przez organizację procedury przetargowej po negocjacje i podpisywanie kontraktów, następnie nadzór nad użytkowaniem sprzętu, promocję na zagranicznych rynkach oraz utylizację po zakończeniu służby.

Na tej podstawie formułowano dyrektywy dla powstania polskiej agencji zakupowej (najczęściej określanej mianem Agencji Uzbrojenia) takie jak:

- konsolidacja kompetencji w zakresie pozyskiwania uzbrojenia i sprzętu wojskowego w jednym podmiocie utworzonym na podstawie ustawy,
- wyposażenie agencji w silną pozycję strukturalną w administracji rządowej,
- zabezpieczenie środków na wynagrodzenia o stawkach rynkowych,
- wyposażenie agencji w projektową strukturę organizacyjną zapewniającą wydajność procesów decyzyjnych.

Istotnym wydarzeniem było powołanie 14 marca 2018 r. przez Ministra Obrony Narodowej pełnomocnika do spraw utworzenia Agencji Uzbrojenia. Do zadań

Pełnomocnika należy przygotowanie podstaw formalno-prawnych i organizacyjnych niezbędnych do utworzenia Agencji Uzbrojenia. Pełnomocnik został powołany w drodze decyzji Nr 23/MON z dnia 14 marca 2018 r. w *sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do spraw utworzenia Agencji Uzbrojenia*.

[irp posts="12677" name="Nowy samolot bojowy dla Sił Powietrznych RP"]

Niestety poza powołaniem pełnomocnika, do opinii publicznej nie przedostała się żadna informacja o postępach w realizacji zadania utworzenia Agencji Uzbrojenia, co służyłoby uzdrowieniu polskiego systemu zakupów uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Pomimo upływu ponad pół roku od powołania pełnomocnika Ministerstwo Obrony Narodowej nie przedstawiło zarysu koncepcji Agencji czy projektów aktów powołujących Agencję do życia.

W dynamicznie zmieniającej się sytuacji w międzynarodowym otoczeniu Polski prace nad powołaniem Agencji Uzbrojenia powinny przebiegać szybciej i w ciągu 10 miesięcy od podjęcia decyzji politycznej powinien choćby zostać przedłożony projekt stosownej ustawy. Przeciąganie w czasie tak ważnego dla obronności Państwa należy ocenić negatywnie.